Tiende jaer. Nr 136. Zaterdag, 14 November 1863.

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

De POSTRYDER verschynt sdingsdags, sdonderdags en zaterdags.
Men schryft in te Tongeren by M.-F. COLLÉE, boekdrukker uitgever van dit blad groote markt, nr 20, en by alle postdirecteurs.
Alle toezending van brieven, annoncen geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

Het abonnement is bepaeld op 7 fr. binnen de stad.
» » 8 fr. buiten »
Een blad afzonderlyk . . . . . 20 centimen.
De aenkondigingen, per drukregel . . . . . 15 »
De reklamen » . . . . . 25 »

By het zenden van aenkondigingen is eenieder verzocht duidelyk uit te drukken of dezelve in den POSTRYDER alleen, of wel ook in het fransch blad, te COURRIER DU LIMBOURG, moeten opgenomen worden. Deze laetste, voor verscheidene achtereenvolgende keeren gegeven gemeten voordeeliger conditien.

TONGEREN, DEN 14 NOVEMBER.

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

Woensdag heeft de Kamer eene zitting, gehouden onder voorzitterschap van M. le Bailly de Tilleghem, deken by ouderdom.

Na lezing van het proces-verbael der vorige zitting heeft men lot getrokken tot samenstelling der zes commissiën gelast met het onderzoek der magtsbrieven van de nieuw gekozene leden.

Na goedkeuring der onbetwiste kiezingen hebben de gekozenen den eed van getrouwheid aen de Grondwet afgelegd.

Al de betwiste kiezingen zyn voorbehouden. De commissie gelast met het onderzoek der kiezing van Brugge, tegen welke reklamatiën zyn ingekomen, heeft M. Nothomb gelast een verslag te doen in haren naem. Dit verslag welk besluit tot de zuivere en eenvoudige goedkeuring, moet in de zitting van heden neêrgelegd worden.

De kiezingen tegen welke verder reklamatiën zyn ingekomen zyn die van Dinant, van Bastogne, en van Gent.

De heer voorzitter heeft lezing gegeven van den volgenden brief in het fransch geschreven door M. Delaet, afgeveerdigde van Antwerpen :

« Heer voorzitter,

» Ik heb de eer u te berigten dat ik den eed zal afleggen in de vlaemsche tael, ten titel van regtsbevestiging.

» In de afwezigheid eener officieële formuel, heb ik de eer u de volgende voor te stellen :

« *Ik zweer de Grondwet na te leven.* » « Ik verzoek u, heer voorzitter, my te laten weten of gy uwe goedkeuring verleent aen deze formuel welke ik de nauwkeurigste acht onder het oogpunt der spraekkunst en de duidelykste onder dat der logiek.

» Aenveerd, enz.

» (Geteekend) : J. DELAET. »

Na goedkeuring van eenige andere kiezingen wordt de zitting gesloten om 5 uren.

—

Gisteren by den aenvang der zitting heeft M. Delaet, volksvertegenwoordiger van Antwerpen, den eed van getrouwheid aen de Grondwet, *in het vlaemsch* afgelegd. De formuel door M. Delaet gebezigd was : « *Ik zweer de Grondwet na te leven.* » M. Delaet werd vervolgens, zonder verdere aenmerking, tot volksvertegenwoordiger uitgeroepen.

De Kamer heeft alsdan het onderzoek der magtsbrieven van de nieuw gekozene leden voortgezet.

Senaet.

Het Senaet heeft zyn bureel samengesteld op de volgende wyze : Voorzitter, de heer prins de Ligne ; 1e onder-voorzitter, M. d'Omalius d'Halloy ; 2e onder-voorzitter, M. de Tornaco ; sekretarissen ; MM. de Rasse, L. de Robiano, de Labbeville en de Looz Corswarem. MM. Van Schoor en d'Overschie en Neeryssche zyn tot kwestors benoemd.

Het Senaet heeft vervolgens zyne commissie van adres benoemd, even als zyne bestendige commissiën. Zyn gekozen tot leden der adres commissie : MM. Dellafaille, Grenier, de Tornaco, de Sélys-Longchamps en prins de Ligne.

M. de ridder de Borman van Schalkhoven, vrederegter van het kanton Borgloon, is gisteren schielyk overleden in den ouderdom van 61 jaren. Deze dood zal diep betreurd worden door al de degene die M. de Borman kenden.

Politieke verrekyker.

De fransche *Moniteur* bevat den brief toegestuerd door den keizer der Franschen aen de souvereinen van den duitschen Bond ten einde hen uit te noodigen om deel te nemen aen het kongres gelast met de herstelling van het europisch openbaer regt. Doch het fransch staetsblad zegt niet welke de « souvereinen van Europa » zyn, die zyn opgeroepen geworden. Volgens de *Patrie* en de *Morning Post* zou haer getal slechts tot veertien of vyftien beloopen.

Welke basis heeft tot de oproeping gediend ? Het is die niet geweest van het weener kongres, vermits daer slechts tegenwoordig waren naest de vyf groote mogendheden Engeland, Oostenryk, Pruissen, Rusland en Vrankryk, de ministers van Spanje, van Portugael en van Zweden : totael, acht mogendheden.

Heden ziet men dat de duitsche Bond is uitgenoodigd geworden, en men verzekert dat men er moet byvoegen den Koning der Belgen, den koning der Grieken, den koning van Denemarken, den koning van Holland, den « koning van Italië, » den Grooten-Turk, en den zwitserschen Bond. Men late ons toe te doen bemerken dat de duitsche Bond geen Staet is, noch een souvereine Staet, maer enkelyk eene samenspanning van Staten onafhankelyk en souverein op zich zelve, dat gevolgentlyk de Bond, als Bond, niet verantwoorden kan voor de kleine souvereine vorsten die er deel van maken en ook wel zouden dienen gehoord te worden in eene zack van zoo groot belang, en byzonderlyk de koningen van Beijeren, van Saksen, van Wurtemberg en van Hanover, die toch wel zoo zwaer wegen als de koning van Portugael.

Voor wat betreft den zwitserschen Bond en België, deze verkeeren in eenen gansch byzonderen toestand ; zy zyn beschut door eene europische onzydigheid die het noodzakelyker wyze plaetst buiten alle veronderstelling van omwerking van grondgebied even als zy hen van alle deelneming aen eenen mogelyken oorlog vrystellen. De Groote-Turk was, tot in 1856, noont tot de europische vergaderingen toegelaten geweest. Om welke reden zou men hem er thans toe uitnoodigen ? ten ware om hem te verzoeken van uit eigene beweging, het oostersche vraegstuk, door vrywillige afdankung, op te lossen.

Het *Officie Reuter* heeft tydingen uit Mexico ontvangen van den 1 october ; dezelve melden, dat er eene samenzweering ontdekt is, welke tegen de Franschen beraemd werd.

Frankryk.

Men schryft uit Parys, 12 novemker :

De bank van Frankryk heeft den taks van haer eskompt van 6 tot 7 p. c. verhoogd.

De maendelyksche total dier bank bestatigt eene vermindering van 37 milhoen francs op het nummerair, van 500 milhoen in de voorschotten op openbare fondsen ; van 10,200,000 fr. in de loopende rekeningen der partikulieren. Er is eene vermeerdering van 62,350,000 fr. op de portefeuille ; van 13,000,000 fr. op de biljetten in cirkulatie, en van ongeveer 15,000,000 fr. op de loopende rekening der schatkist.

— M. de la Tour d'Auvergne is te Parys aengekomen. Hy zal zich eerlang naer Londen begeven.

Als eene byzonderheid meldt men dat de luchtreiziger Nadar, die een hevig republikein is, by zyne laetste opstyging, langen tyd geweigerd zou hebben Napoleon by zich te ontvangen, die hem eene gelukkige reis wilde wenschen ; slechts op dringend verlangen van een zyner vrienden had hy daerin toegestemd. Het is vreemd zegt een korrespondent, dat niet minder dan dry souvereinen binnen weinige dagen in persoon hun hoogste belangstelling in dien stryfhoofdigen republikein hebben betoond ; de keizer en de koning der Hellenen, op het oogenblik dat

---

THEODOOR VAN NEUHOF,

EEN GEKROONDE GELUKZOEKER.

(*Vervolg*.)

—

Hy liet door een adjudant de ryksbestuerders op Corsika van zyne aenkomst en zyne hulpmiddelen onderrigten, maer liet hun tevens zeggen, dat hy niet eer aen land zou komen, alvorens zy bepaeld verklaerd hadden, of zy hem als koning erkennen en den stryd voor hunne vryheid voorzetten wilden. Eer nog de afgevaerdigde terugkeerde, verzamelde zich eene groote volksmenigte op het strand, die door luide kreten te kennen gaven, dat zy hun regtmatigen koning wilden zien en verwelkomen. Theodoor gaf aen hun verlangen gehoor. Met jubelkreten werd hy op het strand ontvangen. Maer hoewel door het volk met blydschap begroet, bleef hy door het uitblyven van het antwoord der opperhoofden nog in onzekerheid ; daerom begaf hy zich, ofschoon des daegs aen wal vertoeven le, des nachts weder aen boord.

Door gebrek aen ruimte moeten wy vele merkwaerdige byzonderheden uit het woelig leven van Theodoor met stilzwygen voorbygaen of slechts met korte woorden aenhalen ; het zy ons echter vergund, het volgende voorval eenigzins uitvoeriger mede te deelen.

Het was in den nacht van den derden dag na zyne landing. Geheel tegen zyne gewoonte kon hy dien nacht met slapen, en wanneer zyne oogleden van vermoeidheid een oogenblik digt vielen, sprong hy, alsof hem een ongeluk overkomen zou, met angst weder uit zyne korte sluimering op. Eindelyk werd hy zoo onrustig, dat hy zich genoodzaekt zag, zyn bed, waeruit hy naer het scheen door eene onzigtbare magt verjaegd werd, te verlaten.

Hy wekte twee bedienden en begaf zich met hen op het dek. In de kajuit van den kapitein brandde nog licht. Hy ging er in en vond den kapitein nog aengekleed, maer onrustig en gejaegd in een hoek gezeten.

— Verrader ! riep Theodoor met eene donderende stem, terwyl hy hem strak aenkeek.

De kapitein viel hem te voet en bekende, dat de Genuezen hem met groote sommen omgekocht hadden, om het schip met Theodoor en al de zynen in de lucht te doen vliegen.

Theodoor veroordeelde den kapitein ter dood en liet hem den volgenden morgen aen den grooten mast ophangen. Het volk van Corsika zag in die wonderdadige redding den vinger des Allerhoogsten. En de alles vergrootende faem verkondigde, dat de heilige Julia, de beschermheilige van het eiland, den koning des nachts verschenen was, om hem voor het gevaer te waerschuwen. Men veronderstelde, dat nu zyn geluk een aenvang nam ; uit alle streken voegden zich gewapende scharen by hem. Achthonderd afvalligen uit Calenzana, die steeds de party der Genuezen gehouden hadden, baden hem om vergiffenis. Zy hernieuwden allen den eed van getrouwheid. Theodoor deelde aen allen geschenken uit, dezen gaf hy geld, genen wapenen, kruid en kleederen.

Graef Boissieux, de bevelhebber der Fransche troepen, verspreidde brieven door het land, waerin hy de Corsikanen voor Theodoor waerschuwde, maer zyne boden kregen tot antwoord, dat de bewoners voor hun koning wilde leven en sterven. Nu ging Boissieux tot bedreigingen over. Deze hadden eene goede uitwerking. De bewoners geraekten in angst en werden verdeeld. Te gelyk troffen Theodoor harde slagen. Acht schepen, die hem nieuwen toevoer moesten aenbrengen, werden door Fransche en Genuesche kapers genomen, en zyne drie oorlogschepen, die den medegebragten voorraed nog niet ontscheept hadden, ligtten heimelyk het anker en zeilden naer Napels. De bevelhebber van deze schepen had namelyk van de Amsterdamsche koopheden bevel ontvangen, om voor zyne lading voortbrengselen van het eiland Corsika terug te brengen. Dewyl nu Theodoor onophoudelyk liet lossen, zonder van vergoeding te spreken, besloot de bevelhebber, zyne lading in veiligheid te brengen.

Zoo zag zich de ongelukkige Theodoor, op het oogenblik toen hy het toppunt zyner verwachttingen meende bereikt te hebben, eensklaps zelfs door zyne getrouwste onderdanen verlaten, die door de aenkomst van nieuwe Fransche hulptroepen nog meer verontrust werden. Er bleef hem geene andere keus over, dan op nieuw zyn ryk vaerwel te zeggen. Op eene Corsikaensche feloek kwam hy tegen het einde van November in Napels aen. De Hollansche consul nam hem in bescherming, maer den tweeden December werd hy door eene afdeeling grenadiers gevangen genomen en naer Gaeta gebragt. In zyne gevangenis werd hy met alle onderscheiding behandeld en mogt hy alle bezoeken ontvangen. Eenige dagen later werd hy weder in vryheid gesteld, maer hy kreeg bevel om het koningryk Napels te verlaten. Onder begeleiding van eenige ruiters werd hy naer Terracina gebragt, waer hy zich op een Zweedsch koopvaerdyschip inscheepte, waerna men in langen tyd niets meer van hem hoorde. Wel zegt men, dat hy in 1739 in Livorno, Rome, Venetie en zelfs in Tunis gezien is, maer hiervoor bestaen, geene bepaelde bewyzen.

De oorlog op Corsika duerde intusschen voort. Maillebois, de opvolger van Boissieux, die in Bastia, gestorven was, ontmoette overal den hardnekkigsten tegenstand. De Corsikaen, die onder de heerschappy van Theodoor alles van